

Bernat Prat, violí

Nascut a Capellades, inicià els estudis musicals amb els seus pares i els de violí amb S. Bello a l'Escola de Música de Capellades. Estudià a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), amb E. Graubin, amb el Quartet Casals i amb K. Moretti; i a la Hochschule für Musik Basel amb R. Schmidt. Ha rebut classes i consells de F. Rados, R. Gothóni, G. Takács, C. Martínez Mehner, A. Kernjak, S. Azzolini i L. Kavakos. La seva formació musical ha estat profundament influenciada per R. Schmidt i H. Beyerle.

És membre fundador del Cosmos Quartet, formació amb la qual manté una intensa activitat artística tocant arreu d'Europa. El quartet ha guanyat diversos premis als concursos Irene Steels-Wilsing String Quartet Competition de Heidelberg, Carl Nielsen International Chamber Music Competition de Copenhaguen i Artis Quartet Preis a Viena, entre d'altres.

Ha estat membre de la JONC, la JONDE, l'Orquestra del Festival de Música de Schleswig-Holstein i actualment col·labora amb l'Orquestra de Cadaqués i l'Orquestra Da Camera. Això li ha permès treballar amb grans directors del panorama musical, i tocar, també com a solista, a les sales i els festivals més importants d'Europa.

Toca amb un violí fet per David Bagué a Barcelona l'any 2011.

Adrián Díaz Martínez, trompa

Va començar els estudis al Centro Integrado Padre Antonio Soler, a San Lorenzo de El Escorial (Madrid), i completà els estudis de batxillerat i màster a la Musikhochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín, amb la professora M-L. Neunecker.

Ha tocat en diverses orquestres, com la Joven Orquesta de la Comunidad de Madrid, l'Orquestra del Festival de Música de Schleswig-Holstein, Gustav Mahler Jugendorchester, Konzerthaus de Berlín, RSB de Berlín, RTVE, Deutsche Symphonie Orchester, a les òperes de Berlín i Hamburg, Bamberger Symphoniker, Mahler Chamber Orchester, i sota la batuta dels més grans mestres i a les millors sales de concerts del món.

El novembre del 2017 va guanyar el segon premi i el premi del públic del Concurs Internacional de Trompa Citta Porcia a Itàlia, i participa habitualment en grans festivals.

Actualment és trompista a la NDR-Elbphilharmonie Orchester (Orquestra de la Ràdio d'Hamburg), a més de professor a la Hochschule für Musik d'Hamburg.

Amb la col·laboració de:

Amb el patrocini de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

B 22469-2018

Bernat Prat, *violí*

Adrián Díaz Martínez, *trompa*

El Primer Palau
Dilluns, 22 d'octubre de 2018 – 20h
Sala de Concerts

Programa

I

Bernat Prat, violí

Johann Sebastian Bach
Partita per a violí sol núm. 2, BWV 1004
Allemande
Corrente
Sarabanda
Giga
Chaconne

II

Adrián Díaz Martínez, trompa
Ikuko Odai, piano

Jane Vignery (1913-1974)
Sonata per a trompa i piano
I. Allegro
II. Lento ma non troppo
III. Allegro ben moderato

Richard Strauss (1864-1949)
Andante per a trompa i piano (TrV 155)

York Bowen (1884-1961)
Sonata per a trompa i piano, op. 101
I. Moderato espressivo
II. Poco lento maestoso
III. Allegro con spirito

La durada de la pausa en aquest concert serà de 15 minuts.

També et pot interessar

El Primer Palau
Dimarts 27 de novembre de 2018–20h
Sala de Concerts

Preu: 12 euros

Mercedes Gancedo, soprano
(guanyadora del Premi El Primer Palau 2017)
Beatriz Miralles, piano

Obres de Fauré, Debussy, Nakada, Strauss,
Schumann, Wolf, Montsalvatge i Bernstein

«*El soroll d’abans de néixer no ens deixa dormir.*»

Màrius Sampere
Ignòsi, 2015

Comentari

Per les versions primerenques conservades de les *Sonates i partites per a violí sol*, *BWV 1001-1006* es podria establir que J. S. Bach (1685-1750) en va començar l’escriptura durant l’època de Weimar (1708-1714), en què hi va desenvolupar les responsabilitats d’organista i músic de cambra de la cort. És molt possible que aquestes obres poguessin estar connectades amb les *Partites per a violí sol* del compositor J. P. von Westhoff publicades el 1696, que n’haurien esdevingut el primer referent. Westhoff va ser un dels grans violinistes de la seva època i va treballar a la cort de Weimar i, per tant, Bach el podria haver conegut el 1703.

La *Partita núm. 2, en Re menor, BWV 1004* és una de les genialitats de Bach. Segueix l’estructura de la suite a solo, un gènere principalment clavecinístic però que va tenir el seu ressò en altres instruments. J. S. Bach va escriure una quarantena de suites per a instruments solistes. La “Xacona” final, amb 257 compassos, és més àmplia que els quatre moviments precedents. A partir d’un material inicial relativament simple, Bach el sotmet a múltiples variacions amb successions d’acords i arpegis que reclamen una gran tècnica per poder assolir-ne una interpretació satisfactòria.

L’*Andante per a trompa i piano, op. pòstum* de R. Strauss (1864-1949) s’ha convertit en un estàndard del repertori. La partitura, relativament breu, va ser un regal amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de noces dels pares del compositor. El perfil melòdic apol·lini de tall romàntic explota les possibilitats de la trompa pel que fa a les seves possibilitats per a la melodia cantabile i lírica. Un regal formidable per al pare d’Strauss, que va ser un magnífic intèrpret professional de trompa.

La compositora belga Jane Vignery (1913-1974) va escriure la *Sonata per a trompa i piano, op. 7* a Brogneaux el 1948. Dedicada al professor de trompa Maurice Van Bocxstaele del Conservatoire Royal de Gant, és una obra extensa en tres moviments. S’obre amb una fanfara inicial seguida per un “Lento ma non troppo” i un “Allegro” final.

El reconegut pianista i compositor londinenc York Bowen (1886-1961) va escriure una *Sonata* i dos breus *Preludis* destinats a la literatura per a trompa, a més a més del *Concert per a trompa i cordes* (1955). La *Sonata per a trompa i piano, en Mi bemoll major, op. 101* és una composició del 1937 molt coneguda per la seva gran complexitat tècnica. L’estil del romanticisme tardà s’escolta en aquesta pàgina estructurada en tres moviments molt idiomàtics per a l’instrument, en els quals Bowen abocà tots els seus coneixements, perquè també se’l reconeix com a bon intèrpret de trompa.

Xavier Paset Gelmà, crític i divulgador musical